

DE AVOND BODE,

Abonnement

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,

Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam f 1.75.
en Buitensteden franco f 2.00.

ADVERTENTIËN.

ZEVEN REGELS of minder f 1.75.

Elken regel meer f 25.

RECHT voor elke Advertentie en herhaling... f 85.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

— Men schrijft ons uit FRANKFORT dd. 30 Dec. De heer von Hess, generaal-majoor in dienst van Z. M. den keizer van Oostenrijk, is laatst van Darmstadt alhier aangekomen, en zal eenige dagen in deze stad doorbrengen.

Wat men ook aangaande de vreedzaam luidende nota van den heer Guizot moge zeggen, men zou bijna met zekerheid durven beweren, dat Duitschland zijne eeuwigdurende zal voortduren. Men kan zulks, wel is waar, nog geene toerusting noemen, maar Duitschland moet op zijne hoede zijn, daar het maar al te zeer bekend is, dat Frankrijk, en wel in den Elzas, zijne toerusting krachtig voortzet, en alle de beschikkingen van den heer Thiers nog in volle kracht worden gehandeld. Het is dus, gelijk wij reeds vroeger gezegd hebben, dat er in het gunstigste geval slechts hoop op eenen gewapenden vrede bestaat.

— Uit het algemeen verslag van het verhandelde in de algemeene vergadering van het hoofdbestuur en de afgevaardigden der districts-commissies van het fonds: ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, gehouden binnen Amsterdam, den 29 Julij 1840, blijkt, dat in die vergadering is besloten:

1°. Met betrekking tot deelgerechtigden uit oorlogen vóór November 1813: Dat wederom, onder de vastgestelde bepalingen, voor één jaar zal worden voortgegaan met de uitbetaling der gratificatiën aan de aangenomen deelgerechtigden, met instandhouding der bepaling tot geene verdere aanneming in het fonds, noch tot de opname van de reeds geëgratificeerden in het invalidenhuis.

2°. Ten aanzien van deelgerechtigden uit oorlogen sedert Nov. 1813: a. Dat geene verhooging boven de gratificatie zal worden toegestaan, dan alleen aan die militairen, welke hunne verwonding of verminking op het slagveld hebben verkregen; gelijk ook aan deze militairen alleen, de dadelijke opname in het invalidenhuis zal worden toegestaan;

b. Dat alleen aan degenen, die in den slag van Waterloo zijn verwond of verminkt geworden, en aan de weduwen en ouders van aldaar gesneuvelden, de dadelijke opname in het fonds blijft verzekerd; terwijl alle anderen, zoo veteranen als infirmen, alleen bij plaatsvervulling voor gelijksoortige militairen vermogen aangenomen te worden, en blijvende de gratificatiën berekend naar den maatstaf der gewone pensioenen alhier gegeven, ongeacht er verhoogde pensioenen in Oost- of West-Indië mogten zijn toegekend.

3°. Met opzigt der te verleenen provisionele gratificatiën aan de slagtoffers uit den strijd met België:

Dat de betaling daarvan wederom over het jaar 1841, wordt toegestaan aan de reeds aangenomen deelgerechtigden, en deze gratificatiën verder alleen worden toegekend aan zoodanige militairen, welke van het begin van den Belgischen opstand, tot en met den jaar 1834 ingesloten, zijn verwond of verminkt geworden, of ook aan de weduwen, ouders of kinderen van de in dien veldtocht gesneuvelden. Dat ook de dadelijke opname in het invalidenhuis aan zoodanige gewonde of verminkte militairen blijft voorbehouden; doch dat de plaatsvervulling van infirmen alleen vermogen toegestaan te worden aan militairen, welke hunne infirmiteten van den jaar 1830 tot 1834 ingesloten, in bevolen dienst hebben verkregen.

4°. Ten aanzien van het getal invaliden: Dat het getal manschappen in het gesticht blijft bepaald op 136 man, ongetrekkend de uitonderingen hiervoren bij n°. 2 en 3 vermeld.

5°. Het hoofdbestuur te autoriseren, gelijk hetzelfde geautoriseerd wordt bij deze:

a. Om, overeenkomstig het koninklijk besluit van 16 Nov. 1820, n°. 81, de collecte in het jaar 1841 wederom te doen plaats hebben;

b. Om, naar gelang der behoeften, en nadat daarvan zal zijn afgezonderd het vereischte tot betaling der deelgerechtigden uit vroegere oorlogen, de helft of twee derden der collecte aan te wenden voor de slagtoffers uit den strijd met België, en voorts zoodanige maatregelen, tot bijzondere ondersteuning van het tweede fonds, te nemen, als de omstandigheden het meest geraten zullen doen voorkomen.

Eindelijk, het hoofdbestuur te magtigen:

Om door een verkoop van fondsen, zoo veel des noodig, te voorzien in de

te korten, die op de onderstaande rekeningen zullen ingaan te betalen.

In dit verslag leest men, onder anderen, omtrent Limburg:

« De hereniging van een gedeelte van Limburg met Oud Nederland veroorzaakte aan het hoofdbestuur te schrijven aan de heren staatsraden, commissarissen, belast met het voorloopig bestuur der landstreek. Zij nu weder een aanzienlijk district geworden, bestaande uit niet minder dan 69 gemeenten. Te Maastricht werd sedert 1839 alleen de jaarlijksche collecte in de stad gedaan; nu heeft zij door al de vereenigde gemeenten plaatsgebied; eene districts-commissie is te Roermond gevestigd; de namen harer leiden zijn opgegeven, en het bedrag der inzameling is reeds ingekomen. Ook heeft de districts-commissie van Maastricht aan het hoofdbestuur een voordracht ingezonden, ten behoeve der deelgerechtigden, welke vroeger waren opgenomen, en nu weder uit het fonds over de tweede helft van 1839 de hun toekomende gratificatiën hebben ontvangen. »

In het invalidenhuis te Londen zijn, gedurende het jaar 1839, verpleegd, 135 manschappen, zijnde 21 opgenomen, 10 overleden, 11 ontslagen en 1 weggezonden; zoodat het getal op den 31 December 113 man bedroeg, van welke 12 uit vroegere oorlogen en 9 uit den laatsten strijd.

Deelgerechtigden buiten het invalidenhuis ondersteund:

1°. De primitive deelgerechtigden: in het jaar 1839 zijn aangenomen: 7 verminkten sedert 1813, 2 verwonden in de koloniën, 30 infirmen of blinden, te zamen 39. Daarentegen zijn afgegaan: 51 verminkten of infirmen, 15 nageblevenen en 1 kind, te zamen 67. Bedragende alzoo het getal op 31 December 1839: 1.346 verminkten, 227 nageblevenen en 8 kinderen, te zamen 1.581, zijnde 28 personen minder dan op den laatsten December 1838. In de eerste zes maanden van het jaar 1840 zijn weder aangenomen 19 deelgerechtigden.

2°. De verminkten uit oorlogen vóór November 1813 gevoerd: In het jaar 1839 zijn van deze afgegaan 10 personen, zijnde één meer dan in 1838.

3°. De deelgerechtigden uit den strijd met België: In het jaar 1839 zijn aangenomen: 11 verminkten, 5 nageblevenen en 1 kind, te zamen 17. En van dezelve zijn afgegaan: 13 verminkten, 3 nageblevenen en 4 kinderen, te zamen 20. Bedragende het getal derzelfde op 31 Dec. 1839: 619 verminkten, 146 nageblevenen en 129 kinderen, te zamen 894, zijnde 3 minder dan op 31 December 1838. In de eerste zes maanden van het jaar 1840 zijn nog aangenomen 7 verminkten.

Eindelijk laten wij hier nevens volgen den recapitulativen staat der bijdragen, welke zijn ontvangen door het hoofdbestuur van het fonds, ter aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, van de onderstaande district-commissies, over den jaar 1839:

Noord-Brabant: district Hertogenbosch f 715.014; Breda f 518.714; Eindhoven f 284.884; totaal f 1.518.614.

Gelderland: district Arnhem f 953.044; Nijmegen f 573.721; Zutphen f 808.42; Tiel f 362.494; totaal f 2.697.684, waaronder een gift van f 10, van het genootschap: Nut en Genoegen, te Maas-Bommel.

Noord-Holland: district Amsterdam f 5.686.49; Haarlem f 1.978.73; Hoorn f 689.05; Alkmaar f 597.114; totaal f 8.951.39.

Zuid-Holland: district 's Gravenhage f 1.984.49; Rotterdam f 2.463.36; Leyden f 877.02; Dordrecht f 492.68; Gorinchem f 379.64; Brielle f 206.94; totaal f 6.404.13, waaronder f 55.501 van 1838.

Zeeland: district Middelburg f 617.84; Goes f 249.89; Zierikzee f 239.69; Suis f 132.24; Axel f 132.664; totaal f 1.372.34.

Utrecht: district Utrecht f 1.135.154; Amersfoort f 792.234; totaal f 1.927.39.

Friesland: district Leeuwarden f 1.136.03; Sneek f 705.264; Heerenveen f 231.37; totaal f 2.126.164.

Oeverijssel: district Zwolle f 675.39; Deventer f 259.03; Almelo f 337.23; totaal f 1.272.15.

Groningen: district Groningen f 439.944; Appingadam f 265.734; Winthschoten f 274.384; totaal f 980.064.

Drenthe: district Assen f 489.46.

Limburg: district Maastricht f 84.21.

Luxemburg: district Luxemburg f 31.73. Totaal generaal f 27.855.33.

's GRAVENHAGE 1 Jan. Z. M. de koning benevens de prins en prinsessen van den bloede hebben gisteren avond, onder het gehoor van de Ruiterschild, de godsdienstoefening in de Groot kerk, ter gelegenheid van het sluiten des jaars, bijgewoond, en beiden morgen in de Nieuwe kerk,

nieuwe jaar.

— Bij Zr. Ms. besluit van den 30 Dec. 1840, n°. 12, is benoemd tot raadshier in den Hoogen Raad, mr. L. A. Lightenveld; en bij besluit van denzelfden dag, n°. 13, tot advocaat-generaal bij den Hoogen Raad, mr. A. de Keth.

DORDRECHT 1 Jan. Ten gevolge van den dooi, is het ijs op de rivier voor deze stad op onderscheidene plaatsen reeds aanmerkelijk afgenomen. Ziedende peiling heden als volgt: buiten den Riedijk 254, buiten het Melkpoortje 234, buiten het Groothoofd 27, achter de Harmonie 25, buiten de Blaauwpoort 264, buiten de Maelaarspoort 25, buiten de Vuurpoort 25, en buiten de Kalkhaven 234 Nederl. duimen.

ZIERIKZEE 31 Dec. Deze dagen is door de commissie ten nutte dezer stad uitgegeven een plan tot vestiging eener scheeps-reedery, waarvan de schepen zullen worden gebouwd op de scheepstimmerwerf dezer stad, en geschikt zijn voor de vaart op de Oost-Indië. Het kapitaal zal hoogstens bedragen tweemaal honderd duizend gulden, en deze vestiging in werking komen, zoodra genoegzame gelden zullen zijn ingeschreven tot aanhoof van het eerste schip. Moge dit plan eenen ruimen bijval en ondersteuning vinden, en alzoo de aanbouw van schepen op goedge werf, waarbij de stad en hare inwoners zooveel belang hebben, meer en meer worden gevestigd en uitgebreid. (Zier. Cour.)

MAASTRICHT 31 Dec. Bij besluit van 23 dezer heeft Z. M. bepaald, dat de burgemeesters der gemeenten van het hertogdom Limburg, welke voor een jaar waren benoemd, in hunne functiën zullen worden gecontinueerd tot aan de bepaalde organisatie van het hertogdom. (J. d. L.)

FRANKRIJK.

PARIS 30 Dec. In de zitting der kamer van afgevaardigden van heden heeft de heer Humann, minister van Financiën, het gewone budget voor 1842 voorgesteld. Dat budget is aanmerkelijk hooger dan het vorige; hetzelfde belooft een som van 1316 miljoen, behalve de aangevraagde credit ten voor buitengewone werken, waarmede hetzelfde tot 1100 miljoen wordt opgevoerd. Het buitengewone budget zal nog een aanmerkelijk deficit daartstellen. De minister gaf te kennen, dat er, noozak, lykeheid bestaat, om het financieel stelsel van 1837 te verlaten. Men kan echter het amoralistiefonds niet aanspreken. Men mag niet vergeten, dat het enkel gerucht van oorlog de rente tot 100 fr. heeft doen vallen, en dat alston de noodzakelijkheid zich opdeed aan de amoralisatie, hare werkzaamheid te hergeven. Het tot hertoe bestaande te kort bedraagt 500 miljoen. Ter aanvulling van hetzelfde is op de ontvangsten niet te rekenen. Het excident der inkomsten is altijd door onvoorziene uitgaven verzwoegen ge worden. Dien ten gevolge vroeg de minister magtiging tot het sluiten eener leening van 450 miljoen francs kapitaal, ter besparing van de buitengewone uitgaven voor de departementen van oorlog, marine en openbare werken. De minister deed echter daarbij opmerken, dat de schatkist nog een reserve bezat van 200 miljoen. Hij gaf daarna een algemeen overzicht der financiën, zoo van uitgaven als inkomsten. Het is noozakelijk het budget van alle niet onvermijdelijke uitgaven te ontlasten. Bij de voorstelling der middelen, meende hij, dat, ten gevolge der leening, er middel zal gevonden zijn, om het evenwicht tusschen inkomsten en uitgaven te herstellen, zonder de toelugt te nemen tot nieuwe belastingen. Het ministerie gelooft aan den vrede; op dien grond maakte hij aanspraak op vertrouwen. Hij hoopte, binnen weinig tijds de financiën in eenen normalen toestand terug te brengen te zien.

Daarna is de kamer overgegaan tot de behandeling van het crediet van 3.600.000 francs, aangevraagd ten gevolge der schade door de laatste overstromingen te weeg gebracht.

— De dépêche, waarvan de Courier Français melding gemaakt heeft, is werkelijk aan het franse kabinet medegedeeld, en van zoodanigen aard, dat zij wel geschikt is in de geschiedrollen der diplomatie époque te maken. Als wij wel zijn onderrigt, zegt de Presse, dan heeft de heer van Nesselrode, na vooraf gesproken te hebben van onze staatkunde sinds den 1 Maart, daarin de denkbeelden en het getrag van Rusland, betreffende de zaken van het Oosten, ontwikkeld. Daar die zaken grootelijks bedist moesten worden in de Middellandsche Zee, had Rusland den voornaamsten invloed op derzelver afdoening aan de twee groote europesche zeemogendheden,

NIEUW WERK.

VOET EN HAND.

« Is uwe aanstaande schoon? » vroeg LEON. — « GUSTAAF heeft haar nooit gezien, antwoordde ALFRED. « Een bruidschat van honderd duizend gulden neemt men zonder verder onderzoek aan, vooral wanneer men zelf niets dan schelden heeft! De aanstaande van GUSTAAF is zijne nicht, die altijd op het land heeft gewoond. »

« Een schoon landmeisje dus! » antwoordde LEON. « Let op, ik zal haar portret eens maken. Zij is behaagzuchtig, een weinige onhandig en dom, maar zeer sentimentaal. »

« Bravo! » zeide ALFRED.

« Laat mij nitspreken, » hernam LEON. « Zij heeft groote breede voeten, zood, door de buitenlucht gewoolen handen. Doch gij moogt er op rekenen, dat zij gebak en confituren voor het huishouden volkomen naar den reuk gereed kan maken. »

« Poeha! » zuchtte GUSTAAF, zijn glas toereikende, « schenk toch in, gij plaaggeest; die beschrijving doet mij walgen. Ik betaal den bruidschat door een taandmeisje te huwen. Verschoon mij van uwe scherts. »

« Kom, » kom, » zeide ALFRED, ik weet immers wel, dat gij een regte leeuw zijt? »

« Een don JUAN, een LOVELACE, » voegde LEON er bij.

« Een onbescheiden futoh hoorde men duidelijk zeggen, door een' zich in den naasten salon bevindenden persoon, wiens stem door het schot, dat de twee vertrekkende schiedde, beëindigd. Snel sprongen de jongelieden op en liepen naar de plaats, van waar zich de stem had doen hooren. Er was niemand. »

Dit voorval veroorzaakte, dat het afscheid ernstiger werd dan het onderhand aanvankelijk was geweest. Des anderen daags begaf zich GUSTAAF op reis, naar het landgoed van zijnen oom.

Halverwege brak het rijtuig en men was verplicht te voet naar de naaste nitspanning te wandelen. Daar vond GUSTAAF slechts twee dampige paar-

den; het eene schiltig, het andere mank; maar daar hij weinig haast had, bestieg hij het eerste derzelfde, terwijl zijn knecht hem, zoo goed mogelijk, op het andere volgde. Tegen den avond kwamen zij in een dorp aan, alwaar GUSTAAF voornemens was te overnachten.

Op den avondmaaltijd wachtende, verlustigde zich GUSTAAF met de boeren te zien, die van het veld huiswaarts keerden. Weldra trok een scheltje, waarvan het kleppen den draaf eens euzels vergezelde, die dwars over den weg kwam, zijne aandacht. Het go-lige der torschte, tusschen een paar manden, eene jonge boerin, wier frisch voorkomen en allerbevalligste kleeding hem dadelijk beïndet. Voorbijrijnde, groette zij met eene minzamen glimlach. Dit groeten en glimlachen geschiedde zoo bevalig, dat het hem onmogelijk was daaraan wederstand te bieden. In een oogenblik stond hij voor de jonge boerin; doch hij vond geene woorden, om haar aan te spreken: hij was zoodanig in de beëindiging van den kleinen, netten, fraat geschoeiden voet verdiept, dat hij al het overige vergat.

Het misje zelve brak echter het stilzwijgen af.

« Gij hebt wel iets van den zoon van NIKOLAAS, » zeide zij lagchende, « hij kijkt mij ook altijd met zulke domme oogen aan, zonder te spreken. Gaat gij misschien ook naar Brequigny? »

« Is dat ver van hier? » vroeg GUSTAAF, die geheel bedruemd was.

« Slechts een paar uurtjes, » antwoordde de boerin. « Het zou te mij aangeaan zijn, als wij te zamen gingen, want de avond begint te vallen, en dan ben ik altijd bevreemd, om het kleine boschje door te rijden. »

« Waarheen zoude ik niet met u gaan? » hernam GUSTAAF: « gij zijt schoon als een engel, en ik moet u, in volen ernst betuigen, dat gij mijn hart hebt vernederd. Gij schijnt niet tot den hoerestand te behooren, want die schoone kleine voet is niet van eene gewone boerin. »

De avond was reeds gevallen, toen men in het bosch kwam. GUSTAAF begon spraakzaam te worden, en bezigde alle de hartstogtelijke uitdrukkingen, die hem zijn gehangen slechts ingaf. Zijne betuigingen werden echter eensklaps door een gesmoord lagchen afgebroken, waaruit hij vermoedde, dat men den gek met hem scherpte. Van spijt op zijne lippen bijtende, wilde hij de teugels van den ezel grijpen, doch deze was reeds door de boerin in galop gezet. Het grauwte liep wel, en de boerin zat vast in den zadel. Eindelijk zou GUSTAAF haar toch hebben ingehaald, maar toen

bij op twintig schreden genaderd was, bevond zij zich reeds buiten het bosch, en nabij Brequigny.

Bij het weggrennen, riep de boerin, geheel buiten adem: « ik geloof zeker, dat mijn ezel, bij het doornijgen van het bosch, deze vrees koesterd als ik; het is niet mogelijk hem in toom te houden. »

« Ik hoop u morgen weder te zien, » antwoordde GUSTAAF, met morite zijnen wrevel verbergende.

« Daar ginds is het huis mijns ooms, » hernam zij, « morgen avond ten 8 ure zal ik allen aan den vijver zijn. »

Deze vijver werd door eene natuurlijke wel gevormd, die tusschen de populieren ontsprong. De wel valde eene kleine kom, door de inwoners rondom met eene levendige naag beplant, en werd de kom te vol, dan ontlastte zij zich in eene beek. Den volgenden avond zag GUSTAAF de boerin op den kant van den vijver gezeten: tot zij baadde de ontkloste voeten in den vijver. De avond begon te vallen, en het water bedekte de voeten als met eenen niet genoegzaam doorschijnenden slager; evenwel verbeelde hij zich die zoo blank en stevig als marmer.

« Ik gaf het gansche fortuin, dat ik op twintig uren afstands moet gaan halen, » zeide hij, « als ik eenen kus op die lieve voeten mogt drukken; dat water is al te gelukkig. »

« Gij zijt alzoov reiziger, » zeide de boerin, « gij trekt slechts hier voorbij, en wellicht reist gij weder spoedig af? »

« Morgen, » antwoordde hij, zonder naderken.

« Morgen! » riep het misje uit. « morgen reeds! dat is verschrikkelijk! »

Haastig sprong zij op, en GUSTAAF was nog van zijne verwondering niet teruggekeeren, of zij had reeds de vlugt genomen. Zij liep blootvoets zoo snel als eene andere Atalante; na eenige pogingen was hij verplicht de vervolging te staken.

« Dwaas, botterik, die it hen! » riep hij, zich voor het hoofd slaande, uit! « Haar te zeggen, dat ik morgen reeds vertrek! eene onschuldig! wie ik eeuwigdurende getrouwheid moest zweren! Ellendige domkop! en dan die schone voet! »

Er bleef hem niets anders over den nacht in eene voerders-herberg door te brengen, waar hij al den tijd had om zijne dromheid te verwezen, daar hij geen oog kon luiken. Toen hij den volgenden dag te P.... aan-

Engeland en Frankrijk, van den aanvang af, overgelaten. Met het leven- digst en een ongeveind leedwezen had het daarop Frankrijk zich zien- te trekken en de gewichtige rol zien weigeren, die aan hetzelfde, in het- zelve zonde opdoen, was toegedacht. Maar Frankrijk dacht, ten onrechte, dat het ook maar een oogenblik in de gedachte van het russische kabinet ware opgekomen, in het minste te kort te doen aan den hoogen invloed, den Rus- kerk zoo regmatig heeft op de aangelegenheden der wereld. Integen- deel, deze invloed is voor het evenwigt van Europa noodzakelijk, en wel verre van te pogen dezelve te verminderen, zoude Rusland geveid zijn, om Frankrijk in dezelfde handhaving bij te staan, indien het eene ernstige ongerustheid deswege mocht koesteren.

Bij deze bijzonderheden voegt de *Presse*, dat onze ambassadeur te Pe- tersburg sedert eenigen tijd door keizer Nikolaas met een bijzondere en ge- wone voorkomendheid wordt behandeld. Het zou dus schijnen, alsof niet der daad het russische kabinet slechts naar een gelegenheid zoekt, om zijre tegenwoordige betrekkingen met Engeland te verbreken, aangezien een na- tureel aansluiting aan Frankrijk thans voor Rusland eene eerste noodzake- lijkheid is geworden, en dat keizer Nikolaas in allen gevalle vroeg of laat tot eene gedragswijze zou moeten overgaan, welke hij thans reeds is begonnen te volgen. Dit dagblad, welks strekking wel niet twi- felachtig is, laat overigens niets onterproefd om zijne lezers te overreden, dat de stappen van den heer van Nesselrode jegens onze ambassadeur allen- zins vriendschappelijk en ernstig gemeend zijn.

De oppositie heeft natuurlijk hare aanmerkingen hieromtrent grens- zins achtergehouden; eene der gewone correspondenten schrijft daarover in deze voege:

In de meeste dagbladen wordt heden gesproken van de pogingen, welke door het hof van St. Petersburg zijn gedaan, om de al- lantie met Engeland op te geven, en door eene allantie tot Frankrijk te doen vervangen. Het ministerie van 29 October kan zijne vengende niet bedwingen, welke het ondervindt over de nota, die het weinige dagen geleden van den heer Pahlen heeft ontvangen, en het verbeidt zich bereids eene allantie van de groote mogendheden van Europa tegen Engeland te hebben tot stand gebracht.

Indedaad, wij gelooven, dat de staatkunde van het petroburgsche hof thans er op uit behoort te zijn, om de magt van Groot-Brittannië te snuiken, daar toch deze zich sedert een jaar boven mate heeft verheven. Toen keizer Nikolaas zich eger aan het kabinet van Londen aansloot, had hij tot oogen- blik het Ottomaansche rijk te verzwakken, en Frankrijk in eene ge- woone stelling te brengen. Thans zou het 's keizers bedoeling zijn, eenen oorlog tusschen Frankrijk en Engeland te doen ontstaan, terwijl Rusland zelf onzijdig blijven zou, in afwachting, dat de beide naburen elkander we- derkerig zouden verzwakt hebben.

Ook moet men de mogelijkheid in geen deele als geheel verfoed beschouwen, omdat Rusland ons eenigen goeden wil toont. Wij gelooven echter niet, zoo als door verscheiden bladen wordt beweerd, dat men den stap tot toenadering, welke door Rusland is gedaan, onbeantwoord behoort te laten, of zelfs met hooghartigheid behoort terug te wijzen. In dit oogenblik toch staan wij geheel op ons zelve, en te midden van Europa aan onze eigen krachten overgelaten; en derhalve zou eene nadere allantie met Rusland, hoe kort ze ook mogte duren, van zeer veel waarde voor Frankrijk zijn.

Het gerucht loopt, dat, ten gevolge van de algemeen besproken toena- dering, welke tusschen Rusland en Frankrijk zoude plaats gegrepen heb- ben, lord Granville gisteren avond eene conferentie met graaf Pahlen heeft gehad. In die conferentie zou, zoo als beweerd wordt, eene zeer levendige woordenwisseling tusschen de beide ambassadeurs hebben plaats gehad.

Overigens schijnt de toenadering van den russischen ambassadeur bereids eenige ongerustheid bij het kabinet van Londen te hebben opgewekt, en de engelsche bladen kunnen hinnen wevel d'swege niet verbergen. — De heer Belling, voormalig gezantschaps-secretaris, is tot commis- saris van het fransch gouvernement benoemd, ten einde als arbiter op te treden tusschen de beide commissarissen, door het engelsche en napische gouver- nement benoemd, de geschillen, betreffende de zwavel-questie, te re- gelen.

De *Constitutionnel* beweert, dat de heer de Barante, gezant te St. Pe- tersburg, door den heer de Flahaut zal worden vervangen. De heer de Barante zou tot gezant aan het hof van Oostenrijk benoemd worden, en de heer de St. Aubin tot gezant bij het kabinet van St. James.

— Uit Algiers wordt gemeld, dat de twee door den generaal Lamoriciere laatst gedaan, met goeden uitslag, bekreunde togten de stammen der Ka- baillen met zoo grooten schrik vervuld hebben, dat zij allen om vrede roepen, en de zaak des Emir's verloren schijnt. Hoofdzakelijk wordt zulks daaraan toegeschreven, dat de Arabieren gewoon zijn des winters van de vernedering van den oorlog uit te rusten, in dat jaargetijde de verlie- zen, die zij geleden hebben, te herstellen, en hunne bijzondere zaken te oreren. Thans daartoe niet meer in staat zijnde, is het misnoegen der- mate geklommen, dat men den Emir luide verenschit. Abd-El-Kader be- vond zich te Tiemen, alwaar hij een corps geregelde ruitrij oprigtte, ten deele zamengesteld uit ontloopenen Spahis, van welke hij verwacht, dat zij dit corps op de europesche wijze zullen kunnen celenen. Men meent echter, dat die verwachting geheel hersenschimmig is, en niet zijnen val te gemoet, daar zelfs de meest krijgshaftige stammen niet langer willen oorlogen.

(De fransche post van den 31 dezer is heden niet aangekomen.)

SPANJE.

MADRID 22 Dec. De hertog de la Victoria bevindt zich eenigzins on- ge- stead. — Binnen weinige dagen zal een dagblad, *El Constitution*, in het licht verschijnen, hetwelk, naar men zegt, de beginselen van het provisioneel bestuur zal verdedigen.

Men gelooft niet, dat de geschillen tusschen Spanje en Portugal ernstige gevolgen zullen hebben; de engelsche invloed zal vermoedelijk middelen vinden, om deze aangelegenheden in der minne te doen schikken.

De minister van binnenlandsche zaken heeft bij eenen rondgaanden brief gelast, dat alle de provinciale deputaten, met 1 Januarij aanstaanden, in hunne functien zullen treden; deze maatregel diert, om onmiddellijk te kunnen overgaan tot de verkiezingen van de afgevaardigden voor de vergade- ring der cortes en den senaat.

kwam, kon hij den slaap geen weerstand meer bieden; hij stapte aan het buste logement af, en na den maaltijd begaf hij zich dadelijk naar zijne ka- mer, en voornemen om zich met de scherming ter ruste te leggen. Een kind speelde op de plaats, op eenen alt. Om zich van den kleinen rustver- stoorder te ontdaan, opende hij het venster, om het eenig klein geld toe te werpen, maar een belangrijker voorwerp beide weldra zijne aandacht. De stralen der ondergaande zon vielen lijnrecht op het venster aan de over- zijde. Tusschen de voegen der zonnescherm door, ontdekte hij een zwart, vorig oog, dat hem toeschoten al het vuur, dat zich alkeen aan het licht- gewelf vertoonde, te werkzaam en onafgebroken op hem gericht te zijn. Weldra werd de scherm bewogen, en eenige oogenblikken door eene hand vastgehouden, die klein geld op de plaats wierp, dat gretig door den spe- ler werd opgehaald. Deze hand was blank, fijn, uet gevormd en moest gewis die eener jonge schoone zijn.

De verbeeldingskracht van GUSTAAF verveerde haar met alle mogelijke bevallig- heden. De oogenblikken waren kostbaar, en daarom moest onze reiziger het teederer gevoel wel wat ruw aantasten. Hij liet eenen bloemruiker balen, plaatste zijn adres, ogerold in eenen kostbaren ring, tusschen twee rozen, en beval zijnen bediende den ruiker te overhandigen en antwoord te verzoeken. Na een half uur toevens was de handige bediende terug, en bracht een briefje van den volgenden inhoud mede:

«Als het werkelijk waar is, dat gij mij een zoo belangrijk geheim hebt mede te deelen, als gij voorgeeft, kom dan te middernacht onder mijn venster.»

«Is zij schoon?» vroeg hij zijnen bediende.

«Allerleijerlijkst, mijnheer.»

«Te middernacht dan! Den Hemel zij dank, het venster is niet hoog.»

Op het bestemde uur bevond hij zich op de aangewezen plaats; maar het venster was toch nog acht à tien voet hoog. Onze held hield de oogen op de kamer gevestigd, waarin men een flauw licht ontwaarde. Hij had waarlijk het voorkomen van den vos, die op de druiven loert.

«Welnu,» zeide de dame, «wat hebt gij mij mede te deelen?»

«Het is niet mogelijk op dezen afstand te samen te spreken.»

Rond ziende, ontdekte hij twee op de plaats achtergelaten stoelen; hij plaatste die op elkander en beproefde die stallaadje te beklimmen. Hij reikte

ENGELAND.

Londen 29 Dec. De tijdingen, uit Alexandrie van den 12 dezer ontvan- gen, geven althar aanleiding tot verschillende aanmerkingen. Over het geheel is men weinig tevreden met den admiraal Stopford, dat hij de overeenkomst van den commodore Napier met Mehmet-Ali, welke hij in zijn brief aan den laatst genoemden, geteekend Beyruth den 2 December, een haastig opgesteld stuk, zonder gezag, noemt, niet goedgekeurd heeft. Napier is tegenwoor- dig in Engeland de held van den dag; zijne laatste dappere wapenleiden hebben hem de achting en toegenegenheid van het gausche engelsche volk verworven; men ziet in hem eenen tweeden Nelson; en het kan dus alleen jaloezij in admiraal Stopford geweest zijn, welke hem geroept heeft, om, door de afkeuring der overeenkomst, zijne meerderheid boven Napier te toonen. Dat de commodore, met eene aanmerkelijke magt uitgezonden, geene volmagt zoude gehad hebben, om te onderhandelen, is, zegt men, moerlijk te gelooven. Ieder opperbevelhebber eener expeditie is daartoe gerechtigd, om, zoo mogelijk, menschenbloed te sparen; en te regt heeft dus de commodore, toen Mehmet-Ali zelf hem vroeg, op wat gezag hij onderhandelde, dat schoone antwoord gegeven, waarbij het hart van el- ken engelschman van gevoegen opspringt, dat zijn gezag bestond in zijn geslacht, waarmee hij immer voort zestig bommen in de lucht kon houden. De kleinste eestigheid van den admiraal blijkt, zegt men, nog te meer uit de nietsbeduidende verandering, welke hij in de overeenkomst gemaakt heeft, en welke hoofdzakelijk daarin bestaat, dat de outneming van Syrië niet over zee, noch onder bescherming der engelsche vloot, kon plaats hebben, omdat het leger van Ibrahim reeds te ver in zijnen terugtocht over land gevorderd was. Dit kan echter den commodore Napier niet als eene fout aangerekend worden, dewijl het hem onbekend was, dat Mehmet-Ali, om de verdiensten zijner onderwerping meer te doen uitkomen, zorgvuldig voor hem verborgen gehouden heeft, dat hij reeds te voren bevel aan zijnen zoon Ibrahim gezonden had, om zijnen terugtocht uit Syrië op de beste wijze te bewerkstelligen.

Deze om dergelijke beschuldigingen tegen den admiraal Stopford, die voor een groot gedeelte ook voortkomen uit ongeduld en te leue gestelde verwach- ting op eene spoedige afklooiing, blijven evenwel niet onbeantwoord. Die zijne partij trekken, beschouwen de zaak uit het volgende oogpunt, hetwelk hoegst waarschijnlijk ook wel het regte is. Toen de commodore Napier met zijn smaldeel naar Alexandrie vertrok, was de admiraal Stopford nog niet be- kend met de nadere instructie van lord Palmerston van den 14 November, waarin gezegd wordt, dat Mehmet-Ali zich eerst onvoorwaardelijk onder- worpen moest, vóór dat de mogendheden zijne herstelling als pacha van Egypte aan den sultan konden aurdren. Deze instructie is hem naderhand eerst ter hand gekomen, en benam hem, zoo als van zelf spreekt, de magt, om eene overeenkomst goed te keuren, waarbij het teruggeven van de turksche vloot althankelijk gemaakt werd van het antwoord, dat Mehe- met-Ali van Constantinopel, betreffende zijne herstelling als pacha van Egypte, zou ontvangen (zie *Aankonding* van 16 Dec. II.) Hij vond zich dus verplicht, om kapitein Franchise naar Alexandrie te zenden, om van Me- hemet-Ali eene onvoorwaardelijke onderwerping te eischen, waarin deze dan ook eindelijk toegekend heeft; en dit is het groote verschil tusschen de overeenkomst van Napier, en den eisch van den admiraal Stopford, volgens zijne instructie uit Engeland. In den brief, dien de onder-koning aan ka- pitain Franchise voor den sultan mede gegeven heeft, en welken men dacht, dat de admiraal Stopford zelf naar Constantinopel zoude brengen, maakt hij geene voorwaarden, maar belooft de turksche vloot op zodanigen tijd en zodanige wijze terug te geven, als de sultan zal goedvinden.

Het slot van alles is, dat Mehmet-Ali zich dan nu onvoorwaardelijk on- derworpen heeft, ten minste op het papier, zonder eenige andere zekerheid te hebben, dan eene belofte van de mogendheden, om zijn voortdurend be- staan als pacha van Egypte te bevorderen; zelfs merkt men op, dat in de instructie van lord Palmerston het woord erfelijk niet voorkomt; maar, dat er alleen van eene herstelling als pacha van Egypte gesproken wordt. Of hij nu werkelijk de vloot zal overgeven, zonder vooraf meerdere zekerheid van Constantinopel ontvangen te hebben, zal verder te bezien staan. Men schrijft, dat de oude man zich zeer beklagde, dat hij door de onbevoegdheid van den commodore Napier noodeloos opgehouden, en als een schooljongen geuoed- zakt geworden is, twee maal dezelfde les op te zeggen. Intusschen heeft hij bij dit oponthoud niets verloren, want de vloot is nog in zijne magt; en zoo het zijnen zoon Ibrahim gelukt zijnen terugtocht over land behouden te volbrengen, zal hij twintig of dertig duizend man troepen meer in Egypte ter zijner beschikking hebben. De originele stukken, waarvan wij in dit verhaal melding gemaakt hebben, vindt men in de *Times* van heden.

Een der dagbladen deelt de navolgende zonderlinge wijze mede, op welke een vrederegtter een huwelijk, dat vroeger ten zijnen overstaan was gesloten, weder ontbonden heeft. De partijen verklaard hebbende, dat zij van elkander gescheiden wilden zijn, plaatste de vrederegtter op de tafel, voor welke zij stonden, eene levende kat, en beval den eenen het onge- lukkige beest bij den kop en den ander hetzelfde bij den staart te houden. Toen zij dat gedaan hadden, greep hij eene bijl en hakte de kat midden door, uitroepende: *de dood scheidt u!* — Dat geschied zijnde vertrok het paar in de vaste overtuiging, dat hun echt wetig ontbonden was. Het zou der moeite wel waard zijn te weten, hoe zulk een vrederegtter te werk gaat als hij huwelijken sluit.

ITALIE.

LIVORNO 21 Dec. Heden ochtend is eene fransche gouvernements stoom- boot aangekomen, aan boord waarvan zich H. M. de gewezen koningin-re- gentes van Spanje, Maria Christina, bevond. De hertog van Lucca heeft hoogstleijde ontvangen. Men gelooft, dat H. M. zich van hier naar Napels zal begeven.

TURKIJE.

CONSTANTINOPOL 9 Dec. De Porte heeft den vreemden gezanten bij eenen rondgaanden brief berigt, dat, ten gevolge van de geheele bezetting der syrische kusten, door de ottomaansche troepen, de blokkade der havens en landingplaatsen hier kusten als opgeheven moet worden beschouwd.

Volgens berigten uit Beyruth, heeft Ibrahim-pacha zijne legerplaats bij Malakka en de omstreken van Zahle verlaten, en de richting naar Damascus over den Anti-Libanon genomen. Zoodra de Emir Bechir El Kaszim, die op drie uren afstands van hem verwijderd stond, van deze beweging ken-

toen met zijn hoofd aan het venster, doch stond daar zeer gevaarlijk. Hij hield zich met moeite in evenwigt, want hij besette al te goed, dat, in- dien hij de minste beweging bij de betuiging van zijnen barstogt maakte, de geheele stelling zou onbruikbaar.

«Ik benin u, ik aanbied u,» zeide hij; het geluk mijns levens hangt van uwe wederkeerde af. Verdord,» bromde hij er binnensmonds bij, «daar vergelukt u op der stoelen. Lieve juffer,» vervolgde hij, «vergun mij in de kamer te komen.»

«Onmogelijk: gij zoudt overvallen kunnen worden,» zeide de dame, ter- wijl zij een paar schreden achterwaarts deed, om hem plaats te maken.

GUSTAAF begon dadelijk te klimmen en bereikte weldra de vensterbank. Hij hield zich goed vast aan de ijzeren staaf, die het kozijn schraagde, en liep alzo niet het minste gevaar; doch de dame, weder genaderd zijnde, belette hem het binnenkomen.

«Gij bedriegt mij,» zeide zij zuchtende, «gij vertrekt weder en zult mij al ras vergeten.»

«Ja nu,» zeide hij bij zich zelve, «ik zal mij niet ten tweeden male laten verschalken,» en riepsals in verrukking uit: «Ik, u verlaten! nimmer! Ik zal mijne degen bij u slijten, u eeuwig beminnen; overal zal ik u volgen.»

«Noe,» zeide zij, hevig outsteld, «mij volgen, mij daardoor bloot- stellen om mijn goeden naam prijs te geven. Mijn hermel! mij, die zich verbeelde, dat gij morgen verder zoudt reizen.»

«Hem, waarlijk!» antwoordde GUSTAAF, geheel verwonderd.

«Ras, mijnheer! spied u,» vervolgde zij haastig, daar komt mijn echtgenoot.»

Zij sloot het venster, terwijl hij nog in de vensterbank stond; hij meende een gesmoord lachen te hooren, en barstte bijna van spijt.

Die drommelsche vrouwen, dacht hij, de duivel hale mij als men uit hare grillen kan zis worden! De eerste wilde mij niet, uit vrees, dat ik niet lang genoeg zou vertoeven, en deze verstoot mij, uit vrees van mij te lang te bezitten! en bovendien laut zij mij hier allerbelangchelykst ten toon gesteld.

Hij klopte aan de vensterruit.

«Wie is daar?» vroeg dadelijk eene grove stem, «Hei daar, hier! Er

nis had ontvangen, ruktte hij met 4,000 bergbewoners en 500 man ongere- gelde kavallerie op, en bezette de door de Egyptenaren verlaten stellingen. Laatstgenoemden hebben echter alle levensbehoeften met zich gevoerd, zoo dat het leger van den Emir slechts van een geringen voorraad garst wa- voorzien. De Emir schreef onmiddellijk aan alle sheiks der omliggende districten, in de vlakten van Coelesyrië, zich aan den sultan te onderwer- pen, ten gevolge waarvan zich een groot aantal der bergbewoners tot hem begaven, om de wapenen tegen de Egyptenaren op te vatten.

De bezettingen der steden en forten in het noordelijk gedeelte van Syrië, die zich in de omstreken van Aleppo, onder bevel van Ahmad pacha Ma- nikli bevinden, hebben zich met het leger van Ibrahim verenigd, hetwelk thans 20,000 man sterk is, en van een aantal stukken en eenige kavallerie is voorzien; de levensbehoeften zullen uit Damascus worden aangebragt. In- tuschen heerscht er eene ziekte onder zijne troepen, terwijl hij zelf aan den buikloop lijdt. Den 26 Nov. heeft hij de zware bagaasje en de zieken in de richting van het Zuiden afgezonden; men gelooft, dat hij weldra dezen weg zal nemen, om den terugtocht door de woestijn naar Egypte te bewerkstelligen. — De bekende hoofman der Drusen, Schebbiarin, die zich twee jaren geleden onder de geleiden der Egyptenaren had gesteld, heeft zich met 400 man kavallerie aan Izzet Mehmet-pacha onderworpen; twee andere hoofden der Drusen, Mussa en Emir-Eifendi, hebben zijn voorbeeld gevolgd.

STADSNIEUWS.

In de plaats van den heer W. G. F. Roosen, eervol ontslagen, is tot secretaris der directie van politie alhier benoemd de heer C. M. Ferrari.

De kamer van koopman en fabrieken te Amsterdam heeft, dd. 1 dezer, ter voldoening aan een bij haar van Z. Exc. den heer staatsraad gouverneur der provincie Noord-Holland ontvangen aanschrijving, ter kennis van den handel gebragt, dat zijn hoog edel gestreng, ten gevolge van de daartoe strekkende resolutie van Z. Exc. den minister van financiën, dd. 22 dezer, afdeeling regten n. 153, ter vereenvoudiging in het behandelen van ver- zeeke om verlening van termijnen van entrepouzeering, met behoud van het regt van doorvoer voor eedjns vrije goederen, is gemagtigd geworden, naar be- luid van zaken, den entrepouzeur de beschikking op dergelijke aanvragen op te dragen; des evenwel, dat hiervoor geen emolument worde berekend en met inachtneming van de uitzonderingen nopens hoog belaste goederen, bij resolutie van 22 Mei 1829, n. 20, vermeld.

Aangekomen en gelogeed in den *Doelen*, Doelenstraat: baron van Rheede van de Pakelaar; F. Eichler, commissuaire, Berlijn; L. Teschaer, koop- man, Wacchau; A. van Aken, 's Hage.

In de *Star*, Nes: J. H. S. Stier en J. H. Geraud, kooplieden, Parijs; A. Bernard en J. Koning, kooplieden, Brussel; P. Bargout, fabrikant, Maastricht.

BEVALLEN. 30 Dec. A. L. Veenhuijsen, geb. Eigeman, Z. — 31 Dec. C. Schrijver, geb. Bruns, Z.

OVERLEDEN. 27 Dec. P. J. Kral, geb. Noerkerk, 23 j. — 28 Dec. J. S. Rekker, geb. Tak, 73 j. — 29 Dec. A. van der Boom, geb. Lie- ferink, 69 j. — R. Rijkers, 50 j. — 30 Dec. J. Carp, 80 j. — 1. Jan. Het kind van W. van der Roest van Hulsteijn.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING		AMSTERDAM, 2 Jan. 4½ Ure.		volg. de Soet. tot uit- des Obligatie-bands.		volgens de Effecten-Societ. van	
		van	tot				
DER EFFECTEN.		gebou- ven.	laag- ste.	hoog- te.	gebou- ven.	laag- ste.	hoog- te.
VEERDE... Werk. Schuld... 2½	49½	50	4	49½	1½	1½	1½
Dito... 5	96½	4	½	96½	½	½	½
Uitgest. dito... 2	21½	22	½	21½	½	½	½
Kansh... 4	86	4	½	86½	½	½	½
Amort. Syndic... 4	70½	4	½	70½	½	½	½
Dito... 3½	158½	159½	159	158½	159½	159½	159½
Hand. Maatsch... 4	93½	94½	94	93½	94	94	94
O. I. Leening... 5	»	»	»	»	»	»	»
Sporw. Haarl... 4	»	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn... 4	»	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Insehr. G. R... 3	»	»	»	»	»	»	»
ENGL... Dito... 5	»	»	»	»	»	»	»
SPANJE... Ardoin's... 5	22	4	½	22½	½	½	½
Dito onbep... 5	»	»	»	»	»	»	»
Passive... 5	»	»	»	»	»	»	»
Deferred... 5	»	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL... Oblig. te Lond... 3	»	»	»	»	»	»	»
NAPELS... Cert. L. & B... 5	93½	91½	94	94	»	»	»
Dito F. & C... 5	»	»	»	»	»	»	»
RUSLAND... 1798, 1816... 5	104	1	½	104½	½	½	½
1828, 1829... 5	103½	104½	103½	103½	104	104	103½
1831, 1833... 5	96½	97½	97	97	»	»	»
Insehr. Assign... 6	»	»	»	»	»	»	»
Cert. dito... 6	»	»	»	»	»	»	»
POLN... Aand. 300... 5	139½	140½	139½	»	»	»	»
Dito 500... 5	102½	103½	103	103	»	»	»
OOSTERL... Metaaliek... 5	»	»	»	»	»	»	»
Weenb. G. & C... 5	»	»	»	»	»	»	»
Dito... 5	»	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE... Dito dito... 5	73½	74½	74	74	»	»	»

BEURSBERIGT.

De fondsenmarkt leverde heden weinig bijzonders op; doch meerendeels kenmerkte dezelve zich, wat hollandsche fondsen betrof, door meerdere vastheid, en eene, ofschoon niet beduidende, verbetering in dierzelver prijzen. De Aand. Mandel-Maatschappij stegen van 158½ tot 159½, en bleef ven 159.

zijn diervan in huis. Snel sprong GUSTAAF naar beneden; gelukkig was de sprong niet zoo, dat hij werkelijk eenig gevaar liep.

Hij vertrok des anderen daags, zonder zich verder aan eenige nieuwe telurstelling bloot te geven, en kwam op het kasteel van zijnen oom aan, nagenoeg in denzelfden toestand als den quicor, wanneer hij, ten gevolge van een of ander ongelukkig toeval, gebrukt en geslagen, voor de deur van een logement akapte. Bij het afstijgen werd hij ontvangen door den rentmeester van het goed, die hem onmiddellijk zeide:

«De heer president, uw oom, heeft mij gelast, u zijn leedwezen te be- togen, van u niet persoonlijk te kunnen verwelkomen. Hij is onverwacht ontboden om de debatten in eene belangrijke zaak te bestieren; de juffer is ongesteld: in afwachting dus, dat zij zelve de eer van het huis kan ophouden, zal ik u naar de kamer, die voor u in gereedheid is gebragt, geleiden.»

Hij bragt hem in een bekoorlijk, smaakvol en rijk gemeubeld vertrek. De meubelen waren keurig bewerkt; overal ontwaarde hij eene menigte beelt- jes, bronzen voorwerpen en duizenden andere kostbare nietigheden, alle teekenen van welde. GUSTAAF zag met genoegen rond.

«Welnu!» dacht hij, «het zal hier nog wel uit te houden zijn; dit alles komt mij niet zoo verdrietig voor, als ik mij verbeeld heb!»

Een bediende kwam zijne bevelen vragen, en zeide hem, indien mijn- heer bevelen in de zaal wilde komen, zou hij daar madame LUCIEN ontmoeten, die hem, in naam der juffer, zou ontvangen.

GUSTAAF bragt het overige van den dag in gezelschap van deze dame door. Zij bezat ondervinding en geest, en was zachtmoedig. GUSTAAF was over hare gesprekken bekoord: na den maaltijd, bezocht men het park, en GUSTAAF vond alle reden te herhalen:

«Waerlijk, men kan het hier uithouden.»

Findekliek viel de avond, en kon GUSTAAF in tegenwoordigheid van zijne nicht verschijnen. Hij vond haar half liggende in een leuningstoel, bij een goetend venster gezeten, waardoor de geur der oranjebloesems binnen- drong. Zij was als in de menigvuldige plooiën van een ruim mousseline kleed gehuld. Een voetje, dat men te vergeefs onder het garnceel van het kleed trachtte te doen uitkomen, eene hand nog blanker dan het mousseline, edele, fijne gelastrekken, eenvoudige, ongetwongen bekoor-

Antwerpen, na de verwoeding van zijn paard, een ander bestijgt, en komt in een visschersdorp, met kinderen gesteld, door A. Walden, te 11 dage; 3 stukken van W. Verschoor, te Amsterdam, van welke ons het meest le- haagt het Strandgezicht, met verscheidene leedjes, een Geschiedkundig ta- reet, door C. A. Wouters, te Mechelen; 2 schitterende van P. G. West- tenberg, van welke het Gezicht aan de Roer ons, mitsdien van het helder en aangenaam kolofiet, meer voldeed dan het Stadsgesicht, hetgeen ons wat bruin van toon voorkwam; een Rotsachtig landschap, met paarden en figuren, door J. Moerenhout, te 11 dage; schoon van kleur en pensel; een bevalig en uitvoerig schilderijtje, met kinderen, door H. Voordecker, te Brussel; een Gezicht op het Y, natuurlijk van toon en fraai geschilderd, door Colignon, te 11 dage; 2 keurige moderne stukjes van B. van Eycken, te Brussel; een Fruitverkoopster en een Vlaamsche vischvrouw; een Jonge dame, levensgroot, op de gitaar spelende, door Ch. van Beveren; een ka- pitaal Landschap van A. Boleman, te Grief, het schoonste, dat wij van dien meester zagen, en een niet minder kapitaal stuk van P. van Schen- del, een Markt met verscheidene lichten; ook dit stuk zouden wij onder het voortreffelijkste werk van dezen haagschen kunstschilder-rangschikken; doch wij worden te breed, en verwijzen verder den kunstlieuenden lezer naar den Vrijdand.

Het kunstlievend genootschap, tot aanmoediging en bevordering van teek- en schilderkunst, *Pictura*, te Groningen, breidt tegen den 3 Mei dezes jaars een tentoonstelling van schilderijen en teekeningen, van levende kun- steenaars uit *Oud Nederland*, aangekondigd. Het rondgezonden programma is door een commissie van beoefening geselekt. De daarbij gegeven verzeke- ring, dat op een dergelijke vroegere tentoonstelling ruim een derde van het ge- koopte verkocht is geworden, zal onze kunstenaars nog al uitlokken, om deel te nemen; hetwelk wij te meer wenschen, omdat de vermoede ingezonden der provincie Groningen daardoor, van nabij bekend wordende met de verdienste van onze nederlandse schilders en teekenaars, wellicht zich zullen genoep vinden ook in Groningen kunstverzamelingen aan te leggen, zoo als die in de voornaamste steden van Holland, Gelderland, Utrecht en elders aangetroffen worden; hetwelk natuurlijkerwijze zou hel- pen bijdragen tot het bevorderen en uitbreiden van den bloei der vader- landsche kunst.

Bedenkingen over het verzekeren der Oost-Indische producten, voor rekening van den Staat verzonden. Amsterdam, bij JOHANNES MULLER, 1840. Gr. 8°, 23 bl.

Dit vlagschrift is zijnen oorsprong verschuldigd aan de bewering, dat het als een bewaar voor 's rijks schatkist is te beschouwen, dat de producten, uit Indië verzonden, worden verzekerd, en dat de besparing der assurantie- premie als een nuttige zaak is aan te merken. — « Het verlangen, » zegt de schrijver, « om niet te verzekeren, van zoo onderscheiden zijden geuit, en daaronder van mannen van doorzicht, aan welke het vaderland veel ver- schuldigd is, of van wier bekwaamheid het veel hoopt, vond, zoo verre ons bewust is, nergens openlijke wederpraak. » In de veronderstelling, dat dit onderwerp nogmaals bij de staten generaal in overweging zal worden ge- bragt, neemt de schrijver de pen op, om te onderzoeken:

a. Welke besparing in redelijkheid voor het land, door het niet ver- zekeren der oost-indische producten, kan verwacht worden?

b. Of deze besparing inderdaad nuttig voor den staat zoude zijn?

In den loop zijner redeaarding betoogt de schrijver, hoe koophandel, zee- vaart en assurantie innig aan elkander verbonden zijn, en hoe met der dand de verzekering kracht en leven ontvangt van een bloeiende scheepvaart, waaruit ook wederkerig, volgt, hoe nuttig het is voor den handel, wanneer men tot assurantie geene toevlugt op vreemde beurzen behoeft te zoeken. — De nadeelen van assurantie op vreemde beurzen worden uiteengezet, en zijn door de ondervinding te over beseuen. Uit een en ander wordt afgeleid het nut van den stand of de nijverheid van assuradeur, wiens val wordt be- weerd het gevolg te zullen zijn van het niet-verzekeren der oost-indische producten, welke voor rekening van het gouvernement naar Europa worden verzonden, terwijl daarenboven de voordeelen, voor den staat daartuit voort- vloeiende, niet met de mogelijke nadeelen zouden gelijk staan. En, zegt de o- genoemde schrijver, aan het slot zijner brochure:

« Wij zouden kunnen vragen: of het billijk is, dat, terwijl reederijen en fabrieken ondersteuning vinden, assuradeuren bij uitsluiting moeten bijdragen door een vernietiging van hun bestaan, om der schatkist een onzekere besparing van weinig tamen gouds te leveren? Doch wij blijven vertrou- wen op het beleid der Regering, op de heldere inzichten der staten-generaal, op de welwillendheid der nederlandse handelsmaatschappij, enz. »

Dezer dagen is in het licht verschenen een belangrijk werk, getiteld: *Verhandelingen en berichten betrekkelijk het zeevezen en de zeevaartkunde*, verzameld en uitgegeven door de heer luitenant ter zee 1ste klasse jhr. G. A. Tindal en Jacob Swart, oud-zeeofficier, en thans lector in de wis- en zeevaartkunde, luitenant en bewaarder van de zee-instrumenten en zeekaar- ten der marine. — Sedert geruimen tijd, was de uitgave dier nuttige ver- zamelings gestaakt, toen de beide genoemde heeren de taak op zich namen, en met het nu verschenen 1ste stuk van het 2de deel aanvingen. Het is uitgegeven alhier bij de Wed. G. Hulst van Kenieu, en zal ongetwijfeld hoogst aangenaam zijn aan allen, die, of in het practische van de zee- vaart, of wel in het wetenschappelijke daarvan, belang stellen. Wij bepa- len ons thans bij deze algemeene aankondiging van een verzameling, waarin ook voor verscheidenheid is zorg gedragen, en zullen daarop eerlang, in een meer breed verslag, terugkomen.

LIJST DER PERCEELEN.

Welke op Maandag 4 Januarij 1841, in het O. Z. Heeren-Logement, te Amsterdam zullen geveild worden.

N. 1. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, tusschen den Blaauwburgwal en de Korsepoortsteeg, N. 5534.

N. 2. Een Koopmanshuis, c. a., op de Keizersgracht, tusschen de Leijdsche- en Spiegelstraten, N. 3235.

N. 3. Een Koopmanshuis, c. a., op de Heerengracht, bij de Beuling- straat tegenover de Leijdsche Gracht, N. 6029.

N. 4. Een Koopmanshuis, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, bij de Torustee, tegenover de brouwerij de Hooiberg, N. 2934.

N. 5. Een Pakhuis, c. a., genaamd de Potasch-Brandery op de Anje- persgracht, tusschen de Noordmarkt en eerste Boordwaarsstraat, N. 5235.

A doertentiën.

(7714) C. W. THÖNE, E. ZWEERTS, J. B. PÄGEZ en L. DE BULL, MAKELAARS,

zullen op Maandag den 11den Januarij 1841,

des Avonds ten 5½ ure, in het voormalig Oude Zijds Heeren-Logement, door de Notarissen COMMELIN & WEYLAND, doen Verkoopen:

Een buitengewoon kapitaal, hecht, sterk en weldoortimmerd dubbel KOOPMANSRUIS, bijzonder groot en wel aangelegden TUIN en ERVE, staande en gelegen op het aangenaam gedeelte van de Keizersgracht, tus- schen de Reguliersgracht en Vijzelstraat, Wijk 58, N. 4728, waarachter een kapitaal, hecht en sterk KOETSHUIS, STALLINGE, afzonderlijk ver- boord wordend WOONHUIS, BOVENWONING en ERVE, gelegen in de Kerkstraat, tusschen de Reguliersgracht en Vijzelstraat, Wijk 58, N. 4762 en 4761. Alles te zamen in één koop.

Breder bij Billetten omschreven, en te bezichtigen, op vertooning van een toegangsbijet, door een der gemelde Makelaars onderteekend. De be- wijzen van eigendom en veilingconditiën zullen vier dagen vóór en op den ver- koopdag, des voormiddags, ten kantore van gemelde Notarissen COMMELIN en WEYLAND, voor een ieder te zien zijn.

(7715) ALS EERSTE HYPOTHEEK

Wordt aangeboden op gelijde Perceelen binnen deze stad, de som van DRIE TIENDUIZEND GULDEN, tegen 5 pCt. rente.

Adres bij den Makelaar J. B. VAN SCHERPENZELLE, te Amsterdam. Brieven franco.

DE AMSTERDAM, L. C. G. WITJES, VERANTWOORDELIJK

en te directie van THUIS PERNSTRA, gevestigd te Leuwarden, wordt ge- alverdeed, dat de Coupons der Certificaten 2½ pCt. Werkelijke Schuld, door hetzelfde uitgegeven, en verschenen 1° Januarij 1841, en bevoens, dagelijks afdaar, en bij de Heeren KONING EN VAN DER GOES, te Am- sterdam, worden betaald op den gewonen voet.

(7717) LEONARDUS HUISINGA JUNIOR adverteert, dat van heden af ten zijnen Kantore, en ook bij de Kassiers LE NORMANT & VAN OUWEN- AUER, betaalbaar zijn de op Primo Januarij 1841 verschenen Coupons der Certificaten Werkelijke Schuld zijner administratie.

De Directeur van Politie te Amsterdam

Brengt bij deze ter kennis van ieder wien zulks zoude mogen aangaan, dat aan den Heer W. G. F. ROOSEN, op deszelfs daartoe gedaan verzoek, is verleend eervol ontslag uit deszelfs betrekking van Secretaris bij de Direc- tie van Politie te Amsterdam, en dat in plaats van deszeiken tot gezegde betrekking is benoemd en aangesteld de Heer CAREL MATTHIJS FERRARI, welke als zodanig op heden zijne functiën heeft aanvaard.

AMSTERDAM, den 2 Januarij 1841.

De Directeur van Politie voornoemd, H. PROVÉ KLUIT.

(7719) HOLLANDSCHE

IJzeren Spoorweg-Maatschappij.

DRIE MAANDELIJSCHES STAAT van gevonden goederen, welke door de Eigenaars teruggevorderd kunnen worden aan de onderstaande Kantoren van ontvangst, mits hun bewijs van eigendom produceerde.

STATION AMSTERDAM.

4 Hoeden.	3 Rottingen.
6 Mansmutsen.	1 Brillenhuisje met Bril.
15 Zakdoeken.	1 Chineesch Kapje.
3 paar Kousen.	1 Oorring.
3 Sigarenkokers.	Eenige Sleutels.
3 Paraplu's.	Eene Quitantie, dd. Heemstede
1 dito Zakje.	19 Aug. 1840, ten behoeve
3 paar Handschoenen.	van de Wed. J. P. SCHUIJL.

STATION HAARLEM.

1 Zilveren Knijpe.	3 Sleutels.
Eene partij ongepaarde Hand- schoenen.	4 Petten.
Eenige bonte en witte Zakdoeken.	1 rol Teekeningen.
3 Paraplu's.	2 Wandelstokken.
	1 Smidsveel.

AMSTERDAM, den 2 Januarij 1841.

De Controleur, W. F. METHORST.

(7720) ALGEMEENE

Postwagen-Onderneming.

VAN GEND & LOOS.

De Onderneming heeft de eer te berigten, dat hunne DILIGENCES, met 1° Januarij 1841, hebben opgehouden te Corresponderen, met die der Onderneming Rue Notre-Dame des Victoires, te Parijs, en alsdan nitsluitend in verband zullen blijven met de Onderne- ming LAFFITE, CAILLARD & Co, Rue St. Honoré, N. 130, aldaar; hunne Geëerde Begunstigers verzokende, zulks wel in aandacht te willen nemen, en deze diensten aan H. Ed. Correspondenten in Frankrijk aan te wijzen.

De Agenten aan de Fransche Grenzen. Mij. Wed. L. Finet, te Quivrain, en de Heer J. F. Muller, te Meenen, zullen voortgaan met de nu- en uit- klaringen te bezorgen, terwijl de Heer B. A. Elsen, te Breda, daarmede belast is aan de Nederlandsche Grenzen.

(7721) De OPPERSTRANDVONDER, van het Ressort Urk, roept op, alle die vernemen het recht van reclame te kunnen doen gelden op een ANKER en KETTING, welk op 31 October, door Visschers van Urk, in de nabijheid van het Eiland Urk is opgevischt, als kenmerk staat op de Schagt van het Anker: 2111, 20/0; de Ketting houdt een lengte van 113 Ned. Elleen. Zij, welke vernemen hier op recht te hebben, kunnen zich, voorzien van de noodige bewijzen, bij hem Opperstrandvonder, alsook bij den Heer Gouverneur dezer Provincie, tot verkrijging van genoemd Anker en Ketting, vervoegen.

(7722) De OPPERSTRANDVONDER, in het Ressort Yssel, roept op, alle en een iegelijk, die vernemen mochten eenige reclame te kunnen doen gelden, op de navolgende, sedert den 6 Junij 11, tot heden, aan de Stranden van dit Ressort aangespoelde, of uit Zee aangebrachte Voorwerpen, of wel het zilver provena daarvan, te weten: Een vierk. Balk, gemerkt N. 6, MK, 6 Kelders, Scheepssomp, Snaauwstang, eenige Stukken Rond- houten, waaronder een halfverbrande Raai, ruim 1500 Stuks Vuren of Groenen Deelen, diik door een 3 dunnig; en voorts van verschillende afmetin- gen, als ongemerkt, 43 Stuks Vuren of Groenen Balken, van verschillende lengte en dikte, meereendeels gemerkt R, in een vierkant A //, en eenige Nummers, 5 vierk. Balken, vreesdsortig Hout, van verschillende afmetin- gen, gemerkt RK, in een driekant; een defecte Zeetoon, waarop de woorden: South Newcome; een Scheepssboot, waarin van binnen de naam Edouard Foulkner, van buiten, Harmony X Nth. Shields, en eindelijk, een Barkas, waarin van binnen staat: John Newman. Ten einde zich deswegens voorzien van noodige Bewijzen, ten spoedigste te vervoegen bij hem Opperstrandvonder.

(7723) In de Ban van Schoorl aangespoeld negen en zestig stuks Groenen en Dennen Planken, lang 4 en 5 el, gemerkt W + E en V 2 E met rode letters. — Degeuen welk vernemen recht van eigendom daarop te hebben, vervoegen zich franco bij den OPPERSTRANDVONDER in het Ressort der Noorderstranden, te Alkmaar.

(7724) TE HUUR:

Met primo Mei 1841, de door deszelfs gunstige ligging als fraaijen aan- leg zeer beroemde RIDDER-HOFSTED EROEKHUIZEN, gelegen in een der schoonste oorden der provincie Utrecht, onder de gemeente van Dar- thuizen, met het daarbij prachtige Kasteel, Stallingen voor tien paarden en ruim Koetshuis — desverkiezende, met of zonder den daarbij zich bevin- dend Moestuin, Broerijerij, uitgestrekte Jagt en Vischerij, Billard-Zaal en daarbij liggende Landen.

Voorts als nog TE HUUR, om terstond te aanvaarden, het daaraan gren- zende Buitengoed, genaamd: NIEUW BROEKHUIZEN, gelegen aan den straatweg, onder de gemeente Leersum, met deszelfs moderne Heerenhu- zing, bevattende zes vertrekken, Keuken, Domestique-kamers en verdere Offices. Stalling voor vier paarden, Koetshuis en Moestuin, groot ongeveer twee buunders, waarbij zich vele aangename wandelingen vereenigen, allen dagelijks te zien, het Kasteel uitgezonderd, hetwelk alleen des Vrijdags van 11 tot 3 ure kan bezigtigd worden. Te bevragen bij den Reestmeester DEUNE, te Darthuizen, bij Amerongen. Brieven franco.

(7725) Bij een Geestelijke der Hervormde Gemeente ten platten lande, in een stille aangename streek, is gelegenheid tot het plaatsen van JON- GELEDEN, ter opleiding voor de Hoogeschool, op zeer aanneemelijke Voor- waarden.

Adres, met franco brieven, onder lett. M. C., aan het Bureau van den Avondbode.

Schouwburgen, Concerten, enz.

STADS SCHOUWBURG. Maandag den 4 Januarij 1841. GILSBRECHT VAN AEMSTEL, Treurspel, in vijf bedrijven, door J. van Fon- del, met Ouverture, tusschen-Bedrijven en Keren; Muzik van den Heer A. Berlijn. Na hetzelfde: DE ERVENLOFT VAN KLOUIS EN ROOSJE, Kucht- spel met Zang en Dans, waarin door den Heer J. van der Linden, in het karakter van Thomasvaer, een door den Heer M. Westerman veraarlijde Nieuwjaarwensch zal worden voorgedragen. Aans. ten half Zes Ure.

THEATRE FRANCAIS. (Sous la direction de Mr. P. DENT) Mardi 5 Janvier 1841. Une représentation de: MRS. DERNIERS VINGT SOLS, Vaudeville, en 1 acte, de Mr. Theaulon. Suivie de: LA MIGNONNE DE MARLY, Vaudeville, en 1 acte, et de: UNE PASSION, Vaudeville, en 1 acte, de Mr. Theaulon.

Oa commencera à 7 heures.

THEATRE ITALIEN, Amstelstraat. (Spectacle extraordi- naire.) Lundi 4 Janv. 1841. Au bénéfice de Messieurs et Dames des Choeurs: la seconde représentation de BELISAIRE, grand Opéra, en 5 acts et 4 parties; paroles de Salvatore Cammarano; Musique de Donizetti. Mlle. Matthey remplira le rôle d'Antonia, Femme de Belisaire. Le Spectacle commencera à 7½ heures.

Jeudi 7 Janvier 1841. Représentation extraordinaire, au Bénéfice de Mr. et Mad. Fortier et Mr. Davelouis, Ex-artistes et premiers Rôles du Théâtre Français d'Amsterdam, à la quelle concourront les premiers Sujets du Théâtre Italien, des Artistes du Théâtre de la Haye, et les Bénéfici- aires, qui joueront pour la dernière fois dans cette Ville. Le Spectacle sera composé de la première et seule représentation de: CHRISTINE à FONTAINE- BLEAU, Pièce Historique, en 2 actes et en vers; tirée de la Trilogie de la Vie de Christine, Reine de Suède, par Mr. Alex. Dumas. Les princi- paux rôles seront remplis par: Mad. Fortier, celui de Christine, Reine de Suède; Mr. Fortier celui de Monaldeschi, et Mr. Davelouis celui de San- tinelli. Le troisième acte de la NORMA, Opéra. Mlle. Matthey remplira celui de Norma; Mad. Donatelli celui de Adalgise; les autres rôles seront chantés par les premiers Sujets de la Truppe Italienne. Une représentation du SONGE D'ATHALIE, de la Tragédie de Racine. Mad. Fortier remplira le rôle d'Athalie, Reine d'Israël; Mr. Fortier celui d'Abner. Le quatrième acte de GENNA DI VERGY, Opéra. Mlle. Matthey remplira le rôle de Genna di Vergy; les autres rôles par les premiers sujets de la troupe Ita- lienne. Première et seule représentation de L'ORAGE, comédie nouvelle, un acte, de Mr. Scribe; Mad. Fortier remplira le rôle de Semiane. Dans les entr'actes les premiers artistes chorégraphes du Théâtre Royal de la Haye danseront des Pas nouveaux. Le spectacle commencera à 7 heures. Prix des Places: Premier Rang f 3, Second Rang f 2,50, Parterre f 2. Troisième Rang f 1,50. Le Bureau de location sera ouvert depuis 10½ heures du matin jusqu'à 5 heures après midi.

SALON DES VARIETES, in de Nes. Maandag den 4 Januarij 1841. Eene tweede Voorstelling van: FRANKRIJK EN SAVOYE, Blyspel met Zang, in twee bedrijven. Na hetzelfde: TWEE JAAR SCHILDWACHT OF EEN POST, Vrolijk Zangspel, in één bedrijf. Entree 75 Cts.; welke in vertering zal worden aangenomen. Aanslag ten 7½ Ure. JH. DUPORT.

GROOT FRASCATI. Zondag den 3 Januarij 1841 Groot SOURCE MUSICALE, Promenade Champêtre, Fantaisie van J. B. van Bree; Potpourri uit de Opera Norma, enz., volgens Programma. Aanslag ten 7½ Ure.

CONCERT van J. A. TUYN, hetwelk zal plaats op Woensdag den 13 Januarij 1841, in de Zaal van het ODEON.

PROGRAMMA:

EERSTE DEEL. 1. Ouverture, van Blann. 2. Aria uit Roberto d'Er- reux, van Donizetti, te zingen door J. A. Tuyn. 3. Fantaisie uit Norma voor de piano, uit te voeren door den heer Barthe. 4. Duo, te zingen door mejufv. E. Meerti en J. A. Tuyn.

TWEDE DEEL. 1. Ouverture, van J. B. van Bree. 2. Solo voor de viool, uit te voeren door den heer J. A. Tuyn. 3. Aria uit Norma, te zingen door mejufv. C. Janssens. 4. Duo voor piano en viool, uit te voeren door de heeren Barthe en Koning. 5. Trio uit Jossenda, van Spohr, te zingen door mejufvrouwen C. Janssens en E. Meerti en J. A. Tuyn. Entree f 2. Aanslag ten 7½ Ure.

Aan bovengenoemd Locaal zijn de plaatsen te bespreken, alsmede Entree- Billetten te bekomen, op Dinsdag en Woensdag, 12 en 13 Jan., van des morgens 10 tot des namiddags 3 ure.

Ingezonden Stukken.

Zeevaart.

Met genoegen heb ik de bedenkingen gelezen, welke door sommige leden van de staten-generaal, betreffende het aantal van onze nederlandse ma- trozen, zijn gemaakt. Die aanmerkingen zijn allezins gegrond. De neder- landsche matrozen zijn weinig in getal; ja, zoo als een der geachte spre- kers zeide, er zijn er bijna geene. Onder de equipadjen van twintig tot dertig schepelingen worden hoogstens tien en minstens drie Nederlanders gevonden, waaronder dan nog de gezagvoerder en de stuurlieden begrepen zijn. Bestond bij ons de gelegenheid niet, om, even als weleer, een ge- noegzaam getal nederlandse zeelieden te vormen, dan zou men er inkom- men berusten; maar die gelegenheid is, bij den bloei van onze zeevaart, zoo groot als immer, en de ambitie van den Nederlander is op dat punt nog even groot als te voren. Ten blyke daarvan strekt, dat, op de nitnouch- tigheid door de directie van de nederlandse handel maatschappij in het j. voorjaar gedaan, waaraan echter geen gevolg is gegeven, boudenden kin- deren zich vrijwillig hebben aangemeld, om naar zee te gaan; zodat een godwongen luyting, of het daartellen van een zee-militie in ons land, waarvan de inwoners als voor de zeevaart geboren zijn, wel niet zal be- hoeven te geschieden. Zij zou ook hare zwaarigheid kunnen hebben, daar de militie niet over de grenzen in tijd van vrede kan gebracht worden. Evenwel het is waar, dat de militie-matrozen binnengaat kunnen worden gebruikt, en aldaar tot de zeedienst, indien zij er behagen in vinden, be- kwaamd kunnen worden.

Indien wij wel zijn onderrigt, is reeds vóór meer dan een jaar, door eenen onzer stadgenooten een voorstel aan het gouvernement ingezonden, tot vorming van eenen nederlandse matrozenstand. Daar echter die vor- ming, gelijk trouwens natuurlijk is, met uitgaven vergezeld gaat, en omme financiën voor het tegenwoordige geene uitgaven gedogen, mag men dit be- zwaar voor het oogenblik als de oorzaak beschouwen, waarom tot dus verre nog geen gevolg aan dat voorstel is gegeven. Nu echter af weder van den kant der vertegenwoordigers en met volle reden aangedrongen wordt, dat onze nederlandse zeemannstand worde aangemoedigd, en men minner- karig geweest is voor de marine gelden te bewilligen, zoo komt de vraag hier en daar met becheidenheid op, waarom nog langer vertoefd wordt worden met de instelling van eenen afdoenden maatregel; daar toch de ge- legenheid, om zeelieden te vormen, in ons land meer dan elders bestaat.

Ieder Nederlander zou het met dankbaarheid erkennen, wanneer het ne- derlandsche zeevezen aldus bleek in aanmerking te komen.

Groot was Holland door zijne zeelieden.

Groot kan Nederland door dezelve worden.

Een Zeeman.

Een bewoner van een stille buurt heeft niet genoeg opgemerkt, de verbetering, door middel van gas-lantaarns, die de verlichting der stad heeft bekomen; hij geeft den wensch te kennen, dat het bestuur ook zorg moge dragen, dat zulks eerlang in en op de afgelegen straten en grachten der stad moge worden bewerkstelligd, en dat er tevens ernstige maatregelen wor- den genomen, om de ellendige bestratingen aldaar te doen verbeteren, door welke men dagelijks, vooral des avonds, aan ongelukken is blootgesteld.

D. L., een bewoner van de St. Antonies-Ikredstraat, beklaagt zich, dat er van wege het bestuur of de politie zoo weinig acht wordt geslagen, dat sommige bewoners dier straat zich niet ontnien alle vernis op deszelfs te werpen; vooral, zegt hij, dat het Watersteegje niet dan bij een moeras te vergelijken, zodat men alleen met gevaar dit steegje kan doorkruisen. Hij verzoekt, dat de bewoners van de daaraan beliggende huizen daarvoor zorg moeten dragen, en zoo dat het geval niet is, dat er dan andere maat- regelen behoeven te worden genomen, om alle deze misbruiken tegert te gaan, die niet anders dan tot ongemak en ziekten aanleiding kunnen geven.

Bij de redactie is ontvangen voor de betrekkingen van de met de pink de Vrouw Petronella van Scheveningen verongelukten, van J. A. L. f 3.

GEDRUKT BIJ A. ZWERSAARDT.